Ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής (Αρχιμ. Παύλος Νικηταράς)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 3 Σεπτεμβρίου, 2018

- Φιλανθρωπία

- Προσευχή

- Προς μία νέα 16 ετών

- Ο Γέροντας προσευχόμενος

- Διάφορα Αποφθέγματα

- Αποφθέγματα των τελευταίων ημερών της ζωής του

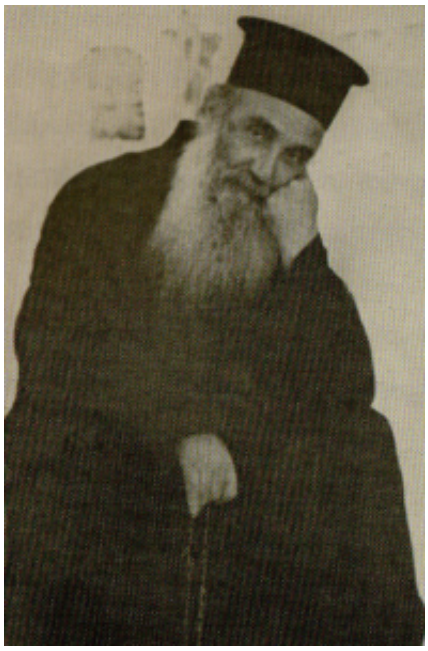

Φιλανθρωπία

Τώρα τα λόγια των ιεροκηρύκων και των πολιτικών είναι σαν να ρίχνουν νέφτι στη φωτιά. Ο πτωχός και αμόρφωτος λαός εγκατελείφθηκε και τώρα δεν ακούει, θέλει έργα και ζωή χριστιανικής αγάπης, θέλει να συμπάσχουμε ως αδελφοί. **Μόνο με την αγάπη** προς αυτούς, με έργα φιλανθρωπίας **θα επαναφέρουμε τους αδελφούς μας κοντά στον Χριστό**. Και γι' αυτό πρέπει έστω και αργά να σχηματίσουμε την μερίδα τη χριστιανική των εξεγερθέντων, να βοηθήσουμε με έργα και λόγια τα αδέλφια μας που τόσο πάσχουν σωματικά και πνευματικά... Ο Θεός να βοηθήσει τους πιστούς και την Εκκλησία Του την Αγία. Αυτά σκέπτομαι και λυπούμαι για την ερχομένη γενική καταστροφή του κόσμου. Η προσευχή των πιστών ας παρουσιαστεί ως πρόχωμα προ του καταστρεπτικού χειμάρρου για να συγκρατήσει κάτι.

Προσευχή

Όταν καλλιεργήσετε την ευχή, δεν σας πειράζουν οι άνεμοι του πειρασμού. Εξασθενεί η δύναμή του, δε μπορεί να σας κάνει τίποτε.

Η προσευχή ας σου είναι τείχος, ασπίδα και θώρακας.

Εμείς πρέπει να έχουμε υπομονή και προσευχή

Το τέλος της ζωής μου εγγίζει. Σας παρακαλώ όλοι να ζήσετε βίον άγιον, να βαδίσετε σε γραμμές άγιες για να βοηθήσετε την Εκκλησία και την Ελλάδα μας. Οι καρδιές σας να γίνουν θυμιατήρια, που θα ανεβαίνει η προσευχή σας στο θρόνο του Θεού.

Ερώτησις: Όταν, Γέροντα σας πλησιάση πρόσωπο ταραγμένο και σας εκτοξεύσει υβριστικούς λόγους τι κάνετε εκείνη τη στιγμή;

Απάντησις: Όταν κάθομαι σε υψηλό βράχο προσευχής, όσα κύματα και να έλθουν δε μου προξενούν τίποτε. Όταν όμως με βρουν χαμηλά με περιλούουν.

Η Νοερά προσευχή αφομοιώνει, συνδέει, αγιάζει.

Όταν στη ψυχή ανάψη η πυρκαϊά της ευχής όλα τα ξηρά καίγονται και εξαφανίζονται.

Η νοερά προσευχή είναι η βάση της τελειότητος.

Η πρώτη βαθμίδα της πνευματικής ανυψώσεως είναι η νοερά προσευχή.

Στην αρχή της ευχής αισθάνεσαι χαρά, έπειτα γλυκύτητα και στο τέλος σαν καρπός

έρχονται τα δάκρυα. Διότι αισθάνεσαι πλέον την παρουσία του Ιησού.

Όταν θα καλλιεργήσετε την ευχή δε θα κουράζεστε, δε θα ταράζεστε, δε θα νυστάζετε στις ακολουθίες, διότι το σώμα σας θα είναι πλέον ένδυμα. Το φόρεμα ούτε λυπάται, ούτε κρυώνει, ούτε κουράζεται... Όσες ώρες και να στέκομαι δε κουράζομαι.

Βρισκόμαστε σ' αυτή τη κατάσταση, διότι ο Μοναχισμός έχασε το χρωματισμό του, τη νοερά Προσευχή.

Εμπρός παιδιά, να καλλιεργήσετε την ευχή. Αυτή γέμισε τον Παράδεισο από τόσους αγίους ανθρώπους.

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος καθαρισμού και αγιασμού από τη νοερά προσευχή. Καλοί είναι και οι ψαλμοί (οι εκκλησιαστικοί ύμνοι), αλλ' αυτούς τους λέμε για να ελκύουμε και να συγκινούμε τον κόσμο. Εμείς πρέπει να μιλάμε στον Βασιλέα μυστικά στο αυτί του. Αυτοί που ψάλλουν μοιάζουν με ανθρώπους, που βρίσκονται έξω από το παλάτι του Βασιλέως και φωνάζουν διάφορα άσματα για να δείξουν τον ενθουσιασμό τους. Ευχαριστείται βέβαια ο Βασιλιάς και από αυτά, αφού γίνονται για το πρόσωπό του, αλλά ευφραίνεται και προσέχει περισσότερο τους μυστικούς της αυλής του, αυτούς που του μιλούν στο αυτί Του.

Η υπακοή όταν της αφαιρέσει την κρυφή εργασία, την ευχή, δεν έχει αξία. Και ο κομμουνισμός υπακούει στην ιδεολογία του, αλλά τι είναι;

Η ευχή είναι το σωσίβιο της ψυχής και του σώματός μας. Και στον ωκεανό ακόμα να βρεθείς με βάρκα να ταξιδεύεις άφοβα.

Διά της ευχής γίνεται ο άνθρωπος σαν παιδί. Τον επαναφέρει στην απλότητα και την αθωότητα που είχε ο Αδάμ στον Παράδεισο πριν την πτώση. Παύει τη διαφορά του άλλου φύλου. Αποκτά ακατανόητη για τους κοσμικούς την ευλογημένη αγία απάθεια.

Με την ευχή αγιάζεις τον τόπο που κάθεσαι και το έργο που κάνεις.

Πρόσεξε τώρα ο διάβολος στενοχωριέται που τον πολεμάς με την ευχή. Θα προσπαθεί να σου αποσπά το νου σου με διάφορες σκέψεις.

Όλοι οι πειρασμοί σου πρέπει να ξέρεις, είναι για να σε εμποδίσουν από την προσευχή του Ιησού

Μεταλαμβάνετε συχνά, προσεύχεστε θερμά με την καρδιά σας, υπομένετε και θα δείτε χέρι δυνατό να σας κρατάει.

Όταν θα καλλιεργήσετε τη νοερά προσευχή θα γίνετε πλέον παιδιά του παλατιού. Θα ξέρετε τη γλώσσα του Βασιλιά και τους βασιλικούς τρόπους. Τότε μόνο με ένα νεύμα θα έχει άγια σκιρτήματα η καρδιά σας.

Καλλιεργήστε την ευχή. Αυτή θα σας οδηγήσει στον Παράδεισο. Θα βλέπετε τη χάρη του Θεού οφθαλμοφανώς, θα αποκτήσετε τη χαρά του Ουρανού.

Παρεκάλεσα τον Κύριο να σας δώσει το χάρισμα της ευχής. Δεν έχω άλλο δώρο να σας δώσω. Θέλω αυτό που θεωρώ το πιο πολύτιμο να σας το παραδώσω.

Η χάρις του Παναγίου Πνεύματος κάνει τον άνθρωπο να εκπέμπει ακτίνες... θα πρέπει όμως ο άλλος να έχει καλό δέκτη για να το καταλάβει, για να πάρει είδηση τη θερμότητα των ακτίνων.

Ο άνθρωπος διά της προσευχής του Ιησού είναι πάντα χαρούμενος, γεμάτος και φωτισμένος.

Διά της ευχής θα κερδίσεις το παν. Καθαρίζεται ο άνθρωπος, λαμπρύνεται, αγιάζεται. Προσπάθησε κάθε στιγμή να αναπνέεις τον καθαρό αυτόν αέρα της προσευχής του Ιησού.

Τότε ο Μοναχός έχει την πραγματική χαρά, όταν έχη διά της ευχής τον Χριστό στην καρδιά του.

Να προσεύχεστε να μου δίνει ο Θεός υπομονή, θερμή προσευχή και αναβάσεις προς τον Χριστό μας.

Θα λεπτύνετε και θα πετάτε με την ευχή. Θα αισθάνεστε ζωντανή την παρουσία του Χριστού μας μέσα και γύρω σας.

Είναι βασιλικός ο άνθρωπος που ενώνεται με το Θεό. Είναι τότε πολύ προσεκτικός στους λόγους του. Επιθυμεί να μη διακόπτει τη μυστική συνομιλία του Βασιλιά και όσες φορές οι άλλοι, που τον πλησιάζουν δε τον καταλαβαίνουν τον κουράζει πολύ.

Επιθυμώ να ιδρύσετε σταθμούς προσευχής στα νησιά μας.

Θέλω ν’ ακούσω μέσα σας τη φωνή του Κυρίου. Από την καρδιά σας να μιλάει ο Κύριος. Να είστε θρόνοι Κυρίου, διά της ευχής.

Η πνευματική ζωή έχει χαρές μεγάλες. Πετάς, φεύγεις απ΄ τον κόσμο, δε λογαριάζεις τίποτε... Γίνεστε παιδιά που κατοικεί ο Θεός στην καρδιά σας.

Η προσευχή όλα τα τακτοποιεί. Τη θάλασσα μπορεί να την περπατάς. Εκμηδενίζει τις αποστάσεις. Τις βουλήσεις των ανθρώπων μεταβάλλει. Δίνει θάρρος, πίστη και υπομονή στη ζωή μας πάντοτε.

Την ένωση της ψυχής σας μετά του Θεού να φροντίσετε.

Όταν θα βαδίσετε στις γραμμές της προσευχής, της σιωπής και της μελέτης, θα δείτε να κατοικεί ο Χριστός στην καρδιά σας.

Η Παναγία να σε διαφυλάει, ο Χριστός να κατοικήσει στην καρδιά σου. Αυτό είναι παιδί μου η τελειότητα.

Θέλω όταν σε πλησιάζω να μου μιλάει ο Χριστός από την καρδιά σου και εσύ πάλι να ακούς τον Νυμφίο σου να μιλάει μέσα από τη δική μου ψυχή και τότε είναι το πραγματικό μυστικό πανηγύρι.

Η χάρη του Θεού, η πνευματική ένωση τον μεταμορφώνει, γίνεται άλλος άνθρωπος, φεύγει ο φόβος. Με την απεριόριστη χάρη δε φοβάται τον θάνατο. Θεωρεί τη ζωή αυτή, όσο καλή και αν φαίνεται σκλαβιά.

Υπομονή χρειάζεται και προσευχή, για να μη πέφτουμε σε λάθη.

Για να απολαύσεις τις χαρές του Μοναχισμού, της πνευματικής ζωής, πρέπει να καλλιεργήσεις με όλη τη δύναμη της ψυχής σου την προσευχή, την υπομονή και την σιωπή. **Χωρίς την προσευχή δεν είναι εύκολο να υπομένεις, ούτε να σιωπάς** . Με τη χάρη του Θεού, αυτά εφάρμοσα στη ζωή μου. Μας βοηθούν να έχουμε τον Χριστό κάτοικο στην καρδιά μας.

Προς μία νέα 16 ετών

Παιδί μου... τις συμβουλές που σου δίνω θα τις έχεις ως φάρο σε ολόκληρη τη ζωή σου. Αυτά τα πατρικά λόγια θα σε οδηγήσουν και θα σε φέρουν σαν έναν ούριο και ευνοϊκό άνεμο κοντά στο αιώνιο και ευτυχισμένο λιμάνι της λατρευτής σου αγάπης. Η ψυχή σου ας πλέη ήσυχα πάνω στα γαλήνια νερά για να μπορέσει να φθάσει στο τέρμα της. Για να μπορέσεις να φθάσεις όμως στο τέρμα αυτό της ευτυχίας, χρειάζεται πολύς αγώνας και πάλη κατά των παθών.

Αγώνας σ’ ολόκληρη τη ζωή της πικρής εξορίας, διότι σε αυτήν τη ζωή βρισκόμαστε ξένοι και περιπλανώμενοι διαβάτες, ζητώντας παντού καταφυγή. Την καταφυγή και την τέλεια ανάπαυση θα τη συναντήσουμε μόνο κοντά στην αιώνια πατρίδα μας και

εκεί θα ζούμε με ασφάλεια πραγματική. Εκεί θα απολαύσουμε της νίκης το αμάραντο και ολόλευκο στεφάνι των κόπων μας.

Εκεί θα ζούμε σε ατέλειωτη χαρά. Εκεί θα δούμε πραγματοποιημένα τα φανταστικά μας σχέδια και οι λεπτοί ευγενικοί πόθοι μας θα λάβουν τέρμα στη ζωή μας. Εκεί θα απολαύσουμε το λευκό μάννα που τόσο ποθούμε. Θ' απολαύσουμε τη φλογερή αγάπη... που τόσο άναβε και κατέτρωγε την πήλινη καρδιά μας... Εκεί θ' απολαύσουμε τον στοργικό σύζυγο της ψυχής μας που τόσο ποθεί να ενωθεί μαζί του για να μείνει για πάντα δική του.

Παιδί μου, την καρδιά σου, πάντα ας την γεμίζει η ουράνια αγάπη και ας πλημμυρίζει μόνο με υψηλούς και Θεϊκούς πόθους για να αισθάνεσαι τον εαυτό σου πάντα ν' απολαμβάνει τους θείους ψιθυρισμούς που θα σου ψιθυρίζει γλυκά ο λατρευτός σου Νυμφίος. Χαίρεται να συζητάει μαζί σου όταν έχεις την καρδιά θρόνο Του. Την καρδιά σου πρέπει να τη διατηρείς διαρκώς σαν ένα άγιο και λευκό αρτοφόριο που κρατώντας πάντα με φόβο θα κινείσαι και μαζί με σένα θα κινείται αόρατη δύναμη που θα εξαφανίζει τους φόβους και τα τρομερά σκοτάδια τους που ξεπηδούν γύρω μας.

Η καρδιά σου θέλω διαρκώς να πετά σε κόσμους γαλανούς, καθαρούς και γεμάτους ευτυχία. Την ευτυχία αυτή θα ζωογονούν μόνο οι κρυστάλλινες και δροσιστικές στάλες που θα ευαρεστείται ο ουράνιος και ξανθός Επισκέπτης να χορηγεί και να ποτίζει με τα άχραντα και αιματηρά χέρια Του. Η μικρή και αδύνατη καρδιά σου ας ανάβει και ας καίει μόνο για τη μεγάλη και άπειρη αγάπη που τόσο έπαθε και έγινε θύμα δικό μας για να μας κάνει παιδιά της. Συνάμα όμως και συγκληρονόμο της για να συμμετέχουμε και εμείς στην ατελείωτη δόξα της.

Έγινε ζωντανό θύμα για να μπορέσουμε και εμείς να γίνουμε θύμα του πεσόντως εαυτού μας και να αρχίσουμε πάλι κατ' απάνω μας για να λευκανθούμε σαν το λευκό χιόνι ή σαν το καθαρό και φλογισμένο χρυσάφι. Γι' αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή, προσευχή, μελέτη, ταπείνωση, υπακοή, για να φθάσουμε ψηλά στο ατέλειωτο άπειρο που θα φέρει μαζί του τη δόξα σου.

Παιδί μου, θέλω να γίνεις μια μικρή και αγνή νυφούλα που να ευαρεστείται ο μοναδικός Νυμφίος σου να επισκέπτεται το μικρό θάλαμο της καρδιάς σου για να χορηγεί πλούσια τα θεϊκά και ατελείωτα δώρα Του. Καθάριζε την συνεχώς, αν θέλεις, για να έχεις περισσότερες επισκέψεις και να γίνεις μια ψυχή μ' αυτόν τον Βασιλέα που η Βασιλεία του ουκ έσται τέλος.

Αγάπησέ Τον για να σε αγαπήσει με την ίδια αγάπη που αγάπησε τόσες χιλιάδες μάρτυρες που έχυσαν το άγιο και αθώο αίμα τους γι' αυτόν που προτύτερα κρεμάστηκε και εξευτελίστηκε και έχυσε και την τελευταία ρανίδα για να μας μάθει

και εμάς να έχουμε και να καλλιεργήσουμε την αγία ταπείνωση.

Ο Γέροντας προσευχόμενος

(Ο Γέροντας κάνει προσευχή στην θέση της Μοναχής).

Ω Αγία Ταπείνωση πόσο ψηλά ανεβάζεις αυτές τις ψυχές που έμαθαν να έχουν τον εαυτό τους πολύ χαμηλά.

Ω Ιησού μου, γέμισε την καρδιά μου από φλογερή αγάπη και αγία ταπείνωση γιατί χωρίς αυτά ποτέ δε θα δω και δε θα απολαύσω αυτά που ποθώ. Από σήμερα Ιησού μου... η μικρή αυτή καρδιά ανήκει σε σένα, από σήμερα ποτέ μην επιτρέψεις η ύπαρξη αυτή να σκεπαστεί και να βυθιστεί από τα άγρια κύματα που διαρκώς της επιτίθενται. Αλλά, αν πάλι χαίρεσαι τη μικρή και αδύνατη καρδιά να βρίσκεται διαρκώς βυθισμένη ποτέ μην την λησμονήσεις και απομακρυνθείς από αυτήν, αλλά σπεύδε ταχύτερα προς βοήθειά της.

(Στραφείς προς την Μοναχήν Χ.)

Αγάπησε τον Ένα για να σε αγαπήσουν όλοι. Θα σε αγαπούν όχι μόνο οι άνθρωποι, αλλά και αυτά τα άλογα ζώα, διότι εξερχομένη η Θεία Χάρη προς τα έξω ηλεκτρίζει και μαγνητίζει ό’τι βρει μπροστά της. Αλλά όχι μόνο θα σε αγαπούν, θα σε σέβωνται κι’ όλας διότι στο πρόσωπο το δικό σου θα εικονίζεται το αγνό παρθενικό πρόσωπο εκείνου που θα αγαπάς και θα λατρεύεις.

(Σε κατάσταση προσευχής)

Ω Θεία Αγάπη, πλατειά και ειρηνικά που κάνεις τον άνθρωπο ίσο με τους αγγέλους και αρεστό στο Θεό. Δε θα παύσω ποτέ να δοξάζω και να υμνώ το Άγιο Όνομά Σου. Η μικρή και φλογερή καρδιά μου δε θα παύση ποτέ να ψάλλει ακατάπαυστα τα θεία ελέη σου. Διαρκώς να τρέφεται με το αιώνιο μάννα που εσύ θα χορηγείς. Θα βαδίζω προς Εσένα. Θα βρω δρόμο δύσβατο, ανηφορικό, στενό, δε θα προτιμήσω το δρόμο τον πλατύ που φέρνει στην καταστροφή. Θα κουραστώ, θα πληγωθώ, θα τον ανέβω όμως γιατί το αποφάσισα. Θα φτάσω κοντά στον Αγαπημένο μου. Θα τον συναντήσω μπροστά στο βήμα το δικαστικό, περικυκλωμένο με χιλιάδες λευκοντημένους και στεφανωμένους αγίους αγγέλους και μάρτυρες. Θα γονατίσω απλά, παιδικά με φωνή θερμή θα φωνάξω.

Ω Ιησού... είσαι το φως το άπλετο που φωτίζει και καθαρίζει την συνείδηση από έργα σκοτεινά. Θερμαίνεις την καρδιά για να μπορεί να αγαπάει, να συμπάσχει, να

θυσιάζεται, να προσφέρεται «θυσία ζώσα ευάρεστη τω Θεώ». Εσύ είσαι που ανοίγεις νέους ορίζοντες στη σκέψη και της δίνεις τη δύναμη να πετάξει στο υπερπέραν, εκεί που το πνεύμα επαναπαύεται η καρδιά γλυκαίνεται και η ψυχή δροσίζεται από την ουράνια θαλπωρή. Είσαι ο παρήγορος Ιησούς που συμπονεί τους θλιμμένους και συγκλονίζεις τις ψυχές και φέρνεις την πραγματική μετάνοια.

(Προς την Μοναχή)

Παιδί μου, κράτα σφιχτά και δυνατά το σταυρό που θελληματικά σήκωσες μόνη σου. Αυτός θα σε φέρει σε ανώτερες σφαίρες, ουράνιες, θείες, θα συναντήσεις ακόμα τον Χριστό στον Σταυρό, στον ακανθωτό δρόμο που θα βαδίσεις. Ίσως να ματωθούν τα πόδια σου. Εσύ όμως μη σταματάς. Βάδιζε και θα φτάσεις. Βλέπε τη σημαία σου τι γράφει: «Χωρίς υποχωρήσεις». Αν οι σειρήνες του δρόμου σου σε γοητεύουν και σταματήσεις θα χάσεις το βραβείο σου. Εκεί που δεν υπάρχει αγώνας, δεν υπάρχει νίκη. Εάν δεν υπάρχει νίκη, δεν υπάρχει στέφανος.

Ο Ιησούς σου φωνάζει «*Ουδείς επιβαλών την χείρα αυτού επ' άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εύθετος εστίν εις την βασιλείαν των ουρανών*». Βάδιζε λοιπόν για να φτάσεις το συντομώτερο κοντά Του.

(Προσεύχεται αντί της αγραμμάτου Μοναχής Χ.)

Ω Ιησού μου, αυτή την ώρα η ψυχή μου αισθάνεται φλογερό δεσμό για σένα. Κάνε με να με ποδοπατάνε σαν ένα κουκί της άμμου και κανένας πλέον ας μην ενδιαφέρεται για μένα, γιατί θελληματικά παρώργισα την αγαθότητά σου και παρέδωσα τον εαυτό μου στα χέρια της απώλειας για να γίνω υπαίτιος της αιώνιας καταδίκης. Τώρα όμως ωθούμενη από κάποια αόρατη δύναμη και με τη λεπτή πατρική αγάπη ζητώ επίμονα την μετάνοια.

Ω Κύριέ μου, δώσε μου ζήλο, μετάνοια και αγία κατάνυξη να φτάσω σε 'σένα. Δώσε μου, ώστε τα πράγματα του κόσμου να φαίνωνται σε μένα παροδικά και μάταια. Δώσε μου μετάνοια για να βυθιστώ στο άπειρο πέλαγος της αγάπης σου. Δώσε μου, ώστε σαν διψασμένο ελάφι να ποθώ τα ήσυχα και διάφανα νερά της πηγής για να ξεδιψάσω τα φλογισμένα χείλια μου.

Ω Ιησού η μεγάλη σου λεπτότητα κάμπτει ακόμα και τις πιο σκληρές και αμετανόητες καρδιές και τις μετατρέπει σε σημείο αγιωσύνης, ώστε να γίνονται φωτεινά παραδείγματα.

Ω Ιησού μου, ποθώ να ζήσω μαζί σου, μαζί σου και μόνο μαζί σου... Ω Ιησού μου... Δώσε μου την αγάπη σου σε σημείο...

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Το να παραμένεις πιστός στον Μοναχισμό θεωρείται μαρτύριο.

Θέλει ο Χριστός να σου βγάλει τα αγκάθια, διότι είναι κηπουρός και εσύ θέλεις την ησυχία σου.

Ο Χριστός είναι κοντά μας, ας μη τον βλέπουμε.... καμμιά φορά μας δίνει και κανένα μπάτσο από πολλή αγάπη.

Πολλές φορές έρχεται ο Χριστός σου χτυπάει, τον βάζεις να καθίσει στο σαλόνι της ψυχής σου και εσύ απορροφημένος με τις ασχολίες σου ξεχνάς τον μεγάλο επισκέπτη. Εκείνος περιμένει να εμφανιστείς, περιμένει και όταν πλέον αργήσεις πολύ σηκώνεται και φεύγει. Άλλη φορά πάλι είσαι τόσο απασχολημένος που του απαντάς από το παράθυρο. Δεν έχεις καιρό ούτε ν’ ανοίξεις.

Πρέπει να χαίρεσαι. Καλλιτεχνική σμίλη κρατάει στα χέρια του ο Ιησούς. Θέλει να σε ετοιμάσει ένα άγαλμα του ουράνιου παλατιού.

Είστε βασιλικά πρόσωπα, προορίζεστε για τον ουράνιο νυμφώνα.

Όταν δεις άνθρωπο κουρασμένο (πνευματικώς) μη του βάλεις άλλο φορτίο διότι τα γόνατα δεν αντέχουν.

Αγάπησε τον Ένα να σε αγαπούν και τα θηρία.

Αληθινός πλούτος για μένα είναι να σας δω στη Βασιλεία των Ουρανών.

Όταν υπάρχει η φλόγα της αγάπης, ό,τι κακό πλησιάζει το κατακαίει.

Ο άνθρωπος όταν δεν ζητάει τα δικαιώματά του θα φωτίσει ο Θεός τον άλλον να του τα δώσει.

Το φως του Κυρίου να σε φωτίζει και να σε οδηγεί πάντοτε.

Ένα πράγμα μόνο με κάνει να θλίβωμαι, ότι κατηγορούν τις καλόγριες. Διά τον εαυτό μου δεν με νοιάζει ό,τι και αν λένε.

Ο διάβολος φρίττει όσο μάλιστα βλέπει νέες υπάρξεις να κάθωνται εδώ για τον Χριστό.

Όταν έχετε πειρασμούς τότε κατέρχεται η χάρη του Θεού. Φαίνεται ότι του χαλάτε

(του πειρασμού) τα σχέδια.

Ο άνθρωπος αγαπάει πνευματικά αισθάνεται προσευχόμενος, ότι βρίσκεται εντός του Θεού και του αδελφού του. Λυπάται όταν δεν πορεύεται καλά ο αδελφός του και προσεύχεται για την πρόοδό του.

Ουδέποτε αλλάζει εκείνος που έχει που έχει την χριστιανική αγάπη.

Ο άνθρωπος που φωνάζει δεν έχει δύναμη.

Κρατήστε ψηλά τη σημαία του Χριστού για να έχετε πάντα το τηλέφωνο του Γέροντά σας, όπου και αν είστε.

Η διάθεση η δικιά σας μου ανάβει φωτιά. Είναι σαν να μου ρίχνετε κάρβουνα σ’ αυτό που υπάρχει μέσα μου.

Θέλω παιδί μου, να ζεις για το Χριστό, ολόκληρος να δοθείς σ’ αυτόν. Θέλω όταν τύχει ν’ ανοίξει κανείς την καρδιά σου τίποτε άλλο να μη βρει, μόνο το Χριστό.

Ερώτηση: Αφού βλέπετε, Γέροντα, τόσο καθαρά τις αδυναμίες μας, τα λάθη μας γιατί δε μας τα υποδεικνύετε;

Απάντηση: Λυπάμαι για όσα βλέπω ως πατέρας, αλλά ελπίζω στην καλλιτέρευση. Υποδεικνύω όσα πρέπει, αλλά πιο κερδισμένος είσαι, όταν χύσεις δύο ή τρία δάκρυα μπροστά στο Χριστό γι’ αυτά, παρά να πεις πολλά λόγια. Εκείνος είναι ο γιατρός και παιδαγωγός μας. Ο Χριστός εχθές και σήμερα ο ίδιος, αλλά εμείς κλείσαμε τα μάτια μας και βλέπουμε σκοτεινά. Αφού προχωράμε έτσι, άλλοι λασπώνονται και άλλοι σκοτώνονται.

Πολλές φορές την ημέρα έρχεται ο Χριστός και σου χτυπάει, αλλά εσύ έχεις δουλειές...

Εκείνος που ταράζεται δε σκέφτεται λογικά, ορθά. Κάνε υπομονή και θα βραβευτείς με στέφανο.

Θέλω να είστε ήρεμες για να συναντιόμαστε. Άμα είστε κουρασμένες δε λειτουργούν οι ασύρματοι.

Το Πνεύμα του Θεού να μη φεύγει από το νου και την καρδιά σας.

Ο Κύριος να σας ενισχύει, να κρατήσετε σταθερά τη σημαία της αλήθειας και της εγκράτειας.

Ο Χριστιανός είναι πραγματικά άνθρωπος. Ξέρει όλους τους τρόπους της ευγένειας.

Όταν η καρδιά μας δεν έχει την αγάπη προς το Χριστό δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Είμαστε σαν πλοία που δεν έχουν φωτιά, βενζίνη στη μηχανή τους.

Όσο ο άνθρωπος απλοποιείται, θεοποιείται. Γίνεται άκακος, ταπεινός, πράος, ελεύθερος, γίνεται... γίνεται...

Αυτά που ακούμε (πολέμους, σεισμούς, καταστροφές) είναι βροντές και θα έρθει και η βροχή... Πρέπει λοιπόν να είμαστε έτοιμοι προς απολογία και μαρτύριο.

Να γίνετε άνθρωποι άξιοι της άνω Ιερουσαλήμ.

Η χάρη του Παναγίου Πνεύματος κάνει τον άνθρωπο να εκπέμπει ακτίνες. Πρέπει όμως ο άλλος να έχει καλό δέκτη για να το καταλάβει.

Πρέπει να έχουμε στον ουρανό τα βλέμματά μας. Τότε δε θα μας κλονίζει τίποτε.

Παρακαλώ τον Θεό να σας αγιάσει, να σας οδηγήσει στον Παράδεισο. Αυτήν την προίκα παρακαλώ να σας δώσει ο Κύριος.

Οι καρδιές σας είναι νέες και θέλουν ν’ αγαπούν. Πρέπει λοιπόν να υπάρχει στην καρδιά μας μόνο ο Χριστός μας, ο Νυμφίος σας. Θέλει μόνο Αυτόν ν’ αγαπάτε.

Στην Θεία Λειτουργία για να έρθει η χάρη του Θεού πρέπει να έχεις συγκέντρωση, ειρήνη και να μη σκέφτεσαι τίποτα.

Είμαι φτωχός πατέρας, αλλά πατρική αγάπη έχω πολλή για σας.

Όσο ο άνθρωπος αγαπάει το Θεό, τόσο έχει αγάπη και για τους ανθρώπους. Τους αγαπάει σαν εικόνες Θεού, με σεβασμό, λεπτότητα και αγιασμό.

Καθημερινά προσεύχομαι να σας δω στις τάξεις των οσίων γυναικών.

Αυτό που σας έχει δώσει ο Θεός πρέπει να το εκμεταλλευτείτε. Η καρδιά της γυναίκας είναι πλασμένη ν’ αγαπάει περισσότερο από τον άνδρα. Ο άνδρας, όσο και να θέλει, ποτέ δε θα μπορέσει ν’ αγαπήσει τόσο λεπτά σαν τη γυναίκα. Βλέπουμε εάν προσέξουμε μία τραχύτητα στην αγάπη των αγίων. Τώρα που είστε νέες αγαπήστε «μανιακώς» τον Νυμφίο σας. Πραγματική φλόγα να καίει στα σπλάχνα σας.

Παράδεισο χωρίς εσάς παιδιά μου, δεν τον θέλω.

Ερώτηση: Πώς κατορθώνετε να έχετε τέτοια υπομονή και καρτερία στα διάφορα;

Απάντηση: Η χάρη του Θεού βοηθάει. Πάντα πιστεύω παιδί μου στη δύναμη του Θεού που όλα τα μεταβάλλει και τα ρυθμίζει προς το συμφέρον της ψυχής μας.

Όταν θα δείτε τα δάκρυα, τότε είναι επίσκεψη του Θεού στην προσευχή.

Όταν κοινωνείς όχι μόνο παίρνεις δύναμη, αλλά φωτίζεσαι, βλέπεις ορίζοντες ευρείς, αισθάνεσαι χαρά... Διαφορετική νοιώθει ο καθένας, ανάλογα με τη διάθεση και τη φλόγα της ψυχής του, άλλος αισθάνεται χαρά και ξεκούραση, άλλος πνεύμα αφομιώσεως και άλλος μία ανέκφραστη αγάπη προς τους πάντες. Ένοιωθα πολλές φορές κουρασμένος αλλά μετά τη Θεία Κοινωνία αισθανόμουν τον εαυτό μου σαν να μην είχα τίποτα.

Η αθωότητα είναι ανώτερη από την ιδιοφυίαν.

Ο άνθρωπος που έχει εγωισμό δεν ελκύει κανένα. Και αν κάποιον ελκύση, γρήγορα θ' απομακρυνθεί. Ο πνευματικός σύνδεσμος γίνεται αδιάλυτος όταν συναντήσει παιδικό πνεύμα, αθωότητα και αγιασμό. Ο άνθρωπος που δεν έχει Χριστό τα βλέπει όλα δύσκολα και σκοτεινά.

Πρέπει να μάθουμε τη γλώσσα του Κράτους εκείνου (του Ουρανού), διότι όταν δεν την γνωρίζουμε θα μας κοροϊδεύουν. Διαφορετικά δε θα μπορούμε να μπούμε μέσα. Εκεί δε θα υπάρξει Πάτμος ή Κάλυμνος ή Ρόδος ή τα Χανιά της Κρήτης...

Στο Μοναστήρι πρέπει να ξέρετε, άλλους ανθρώπους στέλνει ο Θεός και άλλους στέλνει ο διάβολος. Ο Θεός για να ενισχύουν, ο διάβολος για να διαλύουν τα Μοναστήρια.

Σας δίνω μία συμβουλή, **ποτέ μη δέχεστε πρόσωπα, με κωδωνοκρουσίες, με επαίνους και θαυμασμούς. Θα τα δέχεστε με αγάπη μετρημένη.** Ποτέ μη παίρνετε πρόσωπα με τη σκέψη της μονιμότητας, χωρίς δοκιμή. Όταν δεν υπάρχει στον άνθρωπο η εσωτερική θερμότητα τότε και καλοκαίρι να είναι κρυώνει, παγώνει...

Όταν η καρδιά μας δεν έχει το Χριστό, τότε θα βάλουμε μέσα ή χρήματα ή κτήματα ή ανθρώπους.

Σας παρακαλώ να εφαρμόσετε αυτήν την εντολή. Όσο μπορείτε να καλλιεργήσετε την αγάπη προς το πρόσωπο του Χριστού. Σε τέτοιο σημείο που όταν θα προσφέρετε τ' όνομά Του να τρέχουν δάκρυα από τα μάτια σας. Η καρδιά σας πρέπει να καίγεται πραγματικά. Τότε Αυτός θα είναι ο δάσκαλός σας. Αυτός θα είναι ο οδηγός σας, ο

αδελφός σας, ο πατέρας και ο Γέροντάς σας.

Μη δώσετε ποτέ σημασία σε κανένα γήϊνο και ασταθές. Να έχετε προσοχή, υπομονή και στην απομόνωση να βλέπετε και να εξετάζετε τον εαυτό σας.

Ας καλλιεργήσουμε πρώτα τον εαυτό μας, ο κόσμος θέλει να δει ανθρώπους εφαρμοστές του Νόμου του Θεού. Αυτοί σπανίζουν στην εποχή μας.

Αγαπήστε με όλη την καρδιά σας τον Νυμφίο σας Χριστό και όλοι οι άνθρωποι θα σας αγαπούν και θα σας περιποιούνται.

Εύχομαι να ζήσετε άγια και να ακολουθήσετε τις άγιες γραμμές των Πατέρων μας από τώρα που είστε νέες, για να βρεθείτε όλες στον Παράδεισο. Αυτός είναι ο προορισμός σας.

Το Άγιο Πνεύμα να μη φύγει από πάνω σου, από την καρδιά σου.

Είναι ωραίο, θαυμάσιο πράγμα να βλέπεις να συνδέονται πρόσωπα με την αγάπη του Χριστού.

Ο πειρασμός αδημονεί, στενοχωρείται και δημιουργεί εξωτερικούς πολέμους. Ξέρει τόσες τέχνες... σέρνει τον άνθρωπο σε αμφιβολία. Γι’ αυτό έχουμε πολλά ναυάγια.

Όταν δω τον άνθρωπο να διψάει πολύ δε δίνω πολύ σημασία στη νηστεία (για Θεία Κοινωνία). Μερικοί δείχνουν τόση μετάνοια που πρέπει να υποβοηθούνται.

Η λαχτάρα είναι το μεγαλύτερο.

Ο πειρασμός ξέρεις τι μάστορας είναι; Τα ελάχιστα τα κάνει μεγάλα. Μεταχειρίζεται μεγάλη πολιτική

Επιθυμώ την αναγέννηση του Μοναχισμού, διότι κατά τη γνώμη μου το Ευζωνικό Τάγμα της Εκκλησίας είναι ο Μοναχισμός.

Οι ψυχές έχουν διάθεση να δουν το κάλλος της μορφής του Θεού.

Η προστασία του Θεού αποδυναμώνει τους πειρασμούς μας.

Όταν υπάρχει ο φόβος του Θεού δίνεται η σοφία.

Όλοι οι άγιοι αισθάνονταν χαρά και αγαλλίαση όταν επισκέπτονταν την ουράνια βασιλεία του Θεού.

Επειδή είναι γενική εξαχρείωση, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι υπάρχει πνευματική αγάπη.

Όλη μου η περιουσία είστε εσείς.

Όταν δω άνθρωπο ερεθισμένο προσεύχομαι να τον ειρηνεύσει ο Κύριος και δεν ακούω τι λέει. Γι' αυτό και δε στενοχωριέμαι. Όταν θα ηρεμήσει και θα δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία τότε του μιλάω, διότι τότε είναι ακριβώς σε θέση να καταλάβει την αφροσύνη του.

Πρέπει ο εξομολόγος πολλές φορές να κλάψει, να πονέσει περισσότερο από τον εξομολογούμενο για να μπορέσει να τον ξεκουράσει. Ειλικρινά πρέπει να θλίβεται γιατί το νοιώθει η ψυχή. (Ιούλ. 1969).

Οι κοσμικοί άνθρωποι σε κουράζουν, διότι σαν ηλεκτρικά κύματα έρχεται επάνω σου ό,τι υπάρχει αποθηκευμένο μέσα τους.

Πρέπει να είμαστε άνθρωποι της χάριτος και όποιος μας πλησιάζει να ξεκουράζεται. Να τους βλέπουμε όλους ανώτερους, όσες αδυναμίες και αν παρουσιάζουν. Να μη φερόμαστε με σκληρότητα, αλλά πάντοτε να έχουμε στη σκέψη μας ότι είναι και ο άλλος του αυτού προορισμού.

Εγώ, με τη χάρη του Θεού, πάντοτε έβλεπα όλους ανώτερους από εμένα και αγίους.

Αδιαφόρει για όλα τα εμπόδια. Η μόνη απασχόλησή σου, η σκέψη σου να είναι ο Νυμφίος σου. Να μιλάς μόνο με Αυτόν.

Εμείς πρέπει να έχουμε αγάπη. Το μεγαλύτερο κακό να μας κάνουνε πρέπει να τους αγαπούμε. Μόνο με την αγάπη θα μπούμε στον Παράδεισο.

Να καλλιεργείς την ευχή και θα έρθει καιρός που η καρδιά σου θα σκιρτάει από χαρά, όπως όταν πρόκειται να δεις ένα πολυαγαπημένο σου πρόσωπο.

Τη βραδινή προσευχή να μην την αμελείς. Να προσεύχεσαι με διάθεση όπως εκείνοι που πηγαίνουν σε συμπόσιο. Είναι ξύπνιοι και αισθάνονται όλο χαρά. Έτσι και εσύ αφού πρόκειται να μιλήσεις με τον Νυμφίο σου, να μην ακούς όταν σου λέει ο πειρασμός διάφορα για να σε εμποδίσει, γιατί ξέρεις έχουμε έναν που ενδιαφέρεται πολύ για μας.

Ερώτηση: Πώς πρέπει, Γέροντα, να σκεφτόμαστε το Χριστό;

Απάντηση: Πάντα με αγάπη, πρέπει φέρνουμε στη μνήμη μας το Χριστό. Μπορεί να

κρατάμε στα χέρια μας μια φωτογραφία ενός ανθρώπου αλλά επειδή τον γνωρίζουμε, ή μάλλον δεν αγαπάμε δε μας συγκινεί. Ενώ όταν πάρουμε την φωτογραφία της μάνας μας αμέσως η ψυχή μας σκιρτάει και κλαίει από αγάπη.

Ερώτηση: Θα σωθούμε Γέροντα;

Απάντηση: Μα γι' αυτό βάλαμε τα ράσα για να σωθούμε. Ο πνευματικός αγώνας θα μας οδηγήσει στον Παράδεισο. Το ότι πολεμάμε τους λογισμούς, ο κόπος αυτός θα μας βάλει στον Παράδεισο.

Οι εφημερίδες του Ουρανού τα γράφουν όλα όσα γίνονται εδώ και τα καλά και τα κακά.

Παιδί μου, όσο μπορείς να δίνεις αγάπη σε όλους. Είσαι υποχρεωμένη. Ζητάει το ορφανό πατέρα να βρει, δεν έχει. Ζητάει μάνα το ίδιο, ζητάει αδελφή, δεν έχει αδελφή. Γι' αυτό ζητάει να βρει αγάπη από σένα, αγάπη πραγματική. Εσύ πρέπει να αντικαταστήσεις όλα τα αγαπημένα πρόσωπα του ορφανού.

Εκείνον που μας πληγώνει και μας κάνει να πονάμε οφείλουμε να τον αγαπάμε διπλά.

Όπως εξυπηρετείς τον πρώτο, έτσι πρέπει να βοηθάς τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τελευταίο.

Δεν είναι τα φτερά που μπορούν να υψώσουν τον άνθρωπο πάνω από τη γη, η καθαρότητα και η απλότητα της καρδιάς. Πρέπει να είσαι απλός στις πράξεις σου και καθαρός στη σκέψη και στα αισθήματά σου. Με την καθαρή καρδιά θα αναζητάς το Θεό, με την απλότητα θα τον βρίσκεις και θα τον χαίρεσαι. Η καθαρή καρδιά περνάει εύκολα τις πύλες του ουρανού.

Η αυταπάρνηση πρέπει να καλλιεργείται με διάκριση, διότι διαφορετικά φτάνουμε στην αυτοκτονία.

Στο πέλαγος της ζωής βρισκόμαστε, πότε θα έχουμε φουρτούνα και πότε γαλήνη. Η χάρη του Θεού δε μας αφήνει. Διαφορετικά θα είχαμε καταποντιστεί εάν δε μας συγκρατούσε.

Οι άγιοι πάντοτε σκέφτονταν την άλλη ζωή. Είναι χάρισμα η μνήμη του θανάτου. Ο Θεός μας προφυλάσει από τον πειρασμό.

Δεν αφήνει να πειρασθούμε άνω των δυνάμεών μας. Όλα τα επιτρέπει για το καλό μας.

Όταν αυξηθεί η πνευματικότητα, θα καταπολεμηθεί και η υπνηλία.

Η προσευχή είναι χάρη. Την δίνει ο Θεός, όταν υπάρχει ζήλος και ταπείνωση.

Πολέμησε γενναία τον μισόκαλο που σε φθονεί, υπόμενε ότι και αν σου συμβαίνει με καρτερία με υπομονή και πίστη. Μην αφήνεις να σε τυρρανάει ο εχθρός της ψυχής σου, εμφανίζεται με ένδυμα προβάτου θέλει δήθεν το συμφέρον της ψυχής σου.

Έχε εμπιστοσύνη στον Κύριο για όλα και αυτός θα σε διαθρέψει σε ώρα λιμού.

Με ένα καλό λόγο για τον πλησίον σου, υπερασπίζοντάς τον αγοράζεις τον Παράδεισο.

Η μετάνοια πρέπει να γίνεται όχι για τον φόβο της τιμωρίας αλλά διότι αμαρτήσαμε προς το Θεό.

Γλύκανε τη σκέψη σου με λογισμούς παραμυθίας και ελπίδας, τα λόγια σου πύρωσέ τα με τη θέρμη της αγάπης στον Νυμφίο σου θυμήσου τα δικά σου παθήματα τα οποία υπέστη για σένα για να μείνεις σταθερή, αφοσιωμένη και ταπεινή.

Παράδωσε τον εαυτό σου ολόκληρο στην προστασία και σκέπη της Παναγίας.

Την φιλοξενία παιδί μου να την αγαπάς γιατί αυτή είναι που ανοίγει τις πύλες του Παραδείσου. Με αυτή φιλοξενείς κι’ Αγγέλους «*Ξένους ξένιζε ίνα μη τω Θεώ ξένη γένη*».

Μην τρέχετε στα ψαλτήρια και στους ύμνους, πολύ με λυπεί αυτό το πράγμα. Πιο σιγά ψάλλετε για να συμμετέχει ο νους και η καρδιά σας σε ό’τι λέτε. Εγώ θα ήθελα να κλαίτε όταν ψάλλετε, αλλά αυτό για σας... Να δω πότε θα μάθετε να κλαίτε. Οι παλιοί Μοναχοί κρατούσαν πάντοτε μαντήλια στις ακολουθίες.

Οι Άγιοι Πατέρες υπετάσσοντο με απλότητα σαν μικρά παιδιά ό’τι τους έστελνε ο Θεός, «Έτσι το θέλεις, ας γίνει το θέλημά σου».

Η φιλοξενία.... η μεγαλύτερη των αρετών. Επισύρει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Στο πρόσωπο κάθε ξένου, παιδί μου, βλέπω τον ίδιο το Χριστό.

Η θλίψη είναι ευάρεστη στο Θεό εφ’ όσον δε μας αφαιρεί το θάρρος ν’ αγωνιζόμαστε.

Είναι απαραίτητο και συμφέρον να γίνεται κατά περιόδους μια γενική

αυτοεξομολόγηση (μνήμη όλων των προτέρων αμαρτημάτων). Το έκαναν και οι Άγιοι.

Χρειάζεται καλλιέργεια για να έχουμε την αγάπη προς όλους με το μέτρο που θέλει ο Χριστός.

Όλα τα ζητήματά σου να τ' αφήσεις στα χέρια του Θεού. Ό'τι θέλεις να το ζητάς σαν το παιδί από τον πατέρα του.

Η ευχή είναι δωρεά του Θεού. Να ζητάς πάντα με ελπίδα.

Δε θα μας σώσουν, αδελφή μου τα έργα μας, αλλά το άπειρο έλεος του Θεού. Απόκτησε θάρρος και υπομονή στον αγώνα σου.

Σε φθονεί ο Σατανάς παιδί μου, γιατί άφησες τον κόσμο με τις κοσμικές τιμές και δόξες και ήρθες εδώ με τη θέλησή σου, στο στάδιο που θα μας υποτιμήσουν, θα μας περιφρονήσουν πολλοί....

Αποφθεύγματα των τελευταίων ημερών της ζωής του

Στα μικρά παιδιά να δίνετε μεγάλη πρόνοια.

Στην άλλη ζωή, εάν έχω παρρησία θα παρακαλέσω το Χριστό να σε βάλει στο καλύτερο περιβόλι και θα βλέπεις το Χριστό νύχτα μέρα.

Είναι ασέβεια να φάω, εγώ ετοιμάζομαι να παρουσιαστώ στον Κύριο (Όταν του προσφέρθηκε φαγητό).

Να έχετε αγάπη μεταξύ σας και οι αδελφοί να προσέχετε τις καλόγριες. Εάν συμβαίνουν και λάθη να τα συγχωρείτε. Πάντα με υπομονή και αγάπη να τα παραβλέπετε.

Να λύνετε τα ζητήματα με τρόπο ειρηνικό και όχι απρόσεχτα.

Έχω μία στενοχώρια να είναι άραγε που θα σας αποχωριστώ; Μη κλαίτε, προσωρινός θα είναι ο χωρισμός. Τοπικός, όχι προσωπικός.

Απ' εκεί που θα είμαι θα προσεύχομαι και θα σας προστατεύω.

Σας αγάπησα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου.

(Από το βιβλίο «Ο γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής. Μια σύγχρονη μορφή της Πάτμου», έκδοση Επτάλοφος)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: myriobiblos.gr)